

A. Fogazzaro:

98

Palača ob jezeru

»Moj Bog!« je vzkliknil zdravnik in dvignil roke.
Ostali so vpili z lože:
»Hitro, hitro!«
Čez hip se je vrtnar zopet vrnil.
»Naj pokličem tudi župnika?« je vprašal.
Zdravnik je stisnil pesti.
»Tepec, ali ne vidiš, da sem tudi jaz odšel?«
Vrtnar ga ni razumel, a je zopet odšel. Zdravnik je stekel navzgor k ostalim.
V najvišjem nadstropju se je odprlo okno in slaboten glas je vprašal:
»Kaj se je zgodilo?«
Bila je Ivanka.
Nekdo je odgovoril z dvorišča:
»Ubili so gospoda Silla.«
»Usmiljeni Bog!« je vzkliknila starka.
Zastlalo se je od daleč vrtnarjevo kričanje.
Drugi glasovi so mu odgovarjali. Po stopnicah so se zaslišali težki koraki. Prihajali so radovedneži. Ker je gospodar bil mrtev, so pogumno vstopili. Za možem so pritekli vaški paglavci. Vsi so hoteli priti v salon. Zdravnik jim je zastavil pot.
»Proč odtod!« je dejal z grmečim glasom. Paglavci so zbežali.
Zdravnik se je okrenil k nekemu, ki je ostal v salonu in dejal:
»Dokler ne pride sodnik, ne sme nihče v sobo.«
Nekdo je zaprl vrata.

Vezza in ostali so se zbrali okrog zdravnika, vsi zaskrbljeni.
»Saj sem vam že prej povedal,« je dejal. »Zadet je naravnost v srce.«
Nekdo je odprl okno. Zdravnik se je približal oknu in za njim vsi ostali. Vladala je popolna tišina. Odprli so še drugo okno. Strela je bila že daleč proč od brega na mirnem jezeru. Marino je bilo videti prav razločno. Vezza, ki je bil kratkoviden, je dejal:
»Coln je pri miru.«
Res se je zdelo, kakor da bi ne plul naprej.
»Nikakor ne,« so odvrnili drugi.
»Kam gre, za božjo voljo?« je vzkliknil zdravnik.
Nihče ni odgovoril.
Eden izmed kmetov, ki je stal na stolu, je čez nekaj časa dejal:
»Okrenila je čoln proti dolini Malombra.«
Fani je začela na glas jokati. Zdravnik jo je prijel za roko, jo potegnil od okna in ji velel, naj molči.
»Zakaj je krenila proti dolini Malombra?« je nato vprašal kmeta.
»Odtod vodi steza preko hriba do glavne ceste.«
»Saj ni mogoče priti do steze z jezera,« je ugovarjal nekdo.
»O pač. Treba se je samo povzpeti do brezdnega Globokavoda. V petih minutah jo dosežeš.«
»Že gredo,« je nenadoma vzkliknila vrtnarjeva žena.
Velik čoln je v tem trenutku priplul iz pristanišča v R... in zdrknil od strani proti Strelji. Zdravnik se je sklonil skozi okno in zakričal na vse grlo:

»Hitite!«
»Ali jo bodo dohiteli?«
»V vodi bržkone ne,« je odvrnil nekdo. »Strela bo že kmalu na obrežju, čoln je pa ne bo tako kmalu dosegel.«
Strela se je hitro bližala temnemu zalivu doline Malombra. Čoln pa je v veliki razdalji hitel za njo. Nenadoma sta dva izmed veslačev stopila na sedeže in začela kričati, a njihovih glasov ni bilo mogoče razločiti.
»Drug čoln je v bližini,« je vzkliknil zdravnik.
»Ustavite Strela,« je zavpil na vse grlo.
Nato se je okrenil k obema kmetoma in jima dejal:
»Sodnik je. Stecila na konec vrta in kričita, kar moreta.«
Nato se je zopet sklonil skozi okno in zaklical:
»Umor! Ustavite Strela!«
Res je prihajal od vzhoda čoln proti Palači in je v tem trenutku plul mimo Strele. Kljub vsem pozivom je čoln plul mirno naprej.
»Ne slišijo,« je dejal zdravnik. »Kričite vsi skupaj!«
Sam je napel vse sile. Tudi vsi ostali so kričali:
»Ustavite Strela!«
Čoln pa je mirno plul proti Palači. Strela je izginila.

VIII.

Črna senca se je pojavila na pragu župnikove sprejemnice. Nek glas je dejal: »Nič.«
Župnik ni takoj spoznal prišleca. Privzdignil je senčnik svetilke.
»Ah! Nič?« je dejal.

»Nič?« je ponovil Steinegge.
Oba sta vstala in se približala prišlecu. Bil je župan.
»Bilo je šest mož,« je dejal ta. Preiskali so ves gozd. Če bi bila tam, bi jo bili našli že prvi štirje, ki so prišli na breg takoj za njo.«
Steinegge ga je prosil s pogledom, naj molči in naj gre iz sobe. Župan ni razumel, a šel je za župnikom in Steineggejem iz hiše na vrt. Med potjo mu je eden izmed njiju nekaj zašepetal.
»A tako!« je dejal župan.
Ko je vstopil v sprejemnico, ni videl neke osebe, ki je sedela v kotu in ki se ni ganila niti ko je župan vstopil. Niti ne med razgovorom. Ko pa so možje odšli, se je dvignila in šla k vratom, ki so vodila na vrt.
»Nekateri trdijo, da je šla preko gore,« je medtem pripovedoval župan starcema. »A kako neki bi mogla ženska v takem stanju priti preko gore? Kam pa naj bi šla potem? Prepričan sem, da leži pokojno na dnu brezdnega Globoka voda.«
Edita ni mogla slišati drugega, ker so možje krenili okrog ogla. Odšla je na vrt in sedla na zid nasproti vratom. Skozi odprto kuhinjsko okno se je slišalo govorjenje. Bile so vaščanke, ki so prišle klepetat k Marti.
»Ali ne veste, da je bila vedno nora,« je dejal nek hripav glas; »bolj nora kot pa prejšnja grofica. On je bil njen ljubček, saj sta se že lansko leto, ko je bil tukaj, shajala ponoči izven hiše. Ali ne veste več, da nam je o tem pripovedoval stari zdravnik? Zdal pa je, da je on hotel pustiti, ona pa se ni dolgo pomislila in je storila svoje. Saj je podobnih primerov vsak dan vse polno v časopisih.«

Priporočajo se sledeče tvrdke iz Črnomlja:

VRŠCAJ ANTON krojaštvo Črnomelj 175	Tajnar & Co. Cankar Črnomelj	Kmetijska zadruga r. z. z. o. z. Črnomelj	Mestna hranilnica Črnomelj
MATKO JOSIP tesarsko podjetje ČRNOMELJ	ŠKULJ ANTON ČRNOMELJ	Janko Papež kleparstvo Črnomelj	Lesna industrija in valjni mlin „ZORA“ ČRNOMELJ
LEOPOLD PLEVNİK čevljarstvo ČRNOMELJ	Biček - hotel Jaklič Črnomelj		
JERSIN IVAN krojaštvo Črnomelj	KVAS MILOVAJ CRNOMELJ	Oglašujte v „Slovenca!“	ALOJZIJ SIMEC kolarstvo Črnomelj 183
Klepec Anton gostilna in mesarija Črnomelj	FRANC MALERIČ splošno čevljarstvo Črnomelj	TRGOVINA Z LESOM IN GOSTILNA PAVEL KLEMENC - Črnomelj	

Mali oglasi

Službe
Istejo:
Perica
vajena vsoga pranja, se priporoča k boljši družini za pranje na dom. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 684.

Berite
»Slovenca«
in oglašujte v njem!

Sobe
Oddajo:
Opremljeno sobo
oddam dvema gospodoma.
Zorman, Marmonova 41.

Kupimo
Klavirsko harmoniko
znamke »Hohner«, 80-90 basov, po možnosti z registri, kupim. Ponudbe v upravo »Slov.« pod »Dobro ohranjen.«

Več tisoč kg sena
ali detelje, kupim. Ponudbe: gostilna Vodnik, Podutik 25, Ljubljana 7, ali »Jeklo«, A. Vodnik, Ljubljana, Stari trg 11.

Za mačje kože
plačamo dobro ceno, kupujemo tudi kože domačih zajcev, samo velike, zimske, ROT, krznarstvo, Mestni trg 5. (K)

Posestva
Parcele
v bližini cestne železnice od 25.000 do 100.000 lir prodaja PRISTAVEC Fr. realiteta pisarna, Ljubljana, Cesta Ariella Rea št. 3 (poleg Stupice). (P)

Ali
ste že naročili na
Slovenca
?
Vsak
naročnik
zavarovan

Objave

Krompir za krmo
dobite pri Sever & Komp. Ariella Rea št. 5. Dobe ga vsi tisti, ki imajo prasiče in drobnico po ceni 1.50 lir za kg. Nakaznice izdaja »Prevoz«, Gospodarska ulica št. 12, oddelček za meso. Kdor se ni nakaznice dvignil, naj gre takoj ponjo. (I)

Dražba terjatev.
V sredo, 3. febr. 1943, se bodo pri okrajnem sodišču v Ljubljani, soba št. 19 ob 10 dopoldne prodale izvršljive terjatve za skupni znesek nad 118.000 lir pod zelo ugodnimi pogoji. Interesenti lahko dobe pojasnila pred dražbo pod opr. št. VJ 885-42.

Prodajo

Otroški globok voziček
temnosiv, v odličnem stanju (prva guma) naprodam. Marenčičeva 3, dvorišče, 11 vrata. Zorec.

Oddam konja v rejo
ali prodam. Je dober vozač. Zaloška cesta 81.

Obti

Pozor stavbeniki in hišni posestniki!
Dobavljam, polagam in stružim stare parkete
Josip Brlec
Kolodvorska 28, Ljubljana

Do minute točen

»Oprostite! Vaša tajnica mi je sporočila, naj potrpim v predeboi samo dve minuti, sedaj so pa minile že štirile.«

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je danes zjutraj ob 7.45 mirno v Gospodu zaspal moj iskreno ljubljani mož, ož. očka, brat, stric in svak, gospod

Francè Piber

uradnik Visokega komisariata

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo, dne 3. februarja 1943, ob 3 popoldne z Zal, iz kapelice sv. Franciška k Sv. Križu.

Ljubljana, Bled, Kranj, Wien, dne 1. februarja 1943.

Žalujoči: SILVA, soproga; JANEZEK in METKA, otroka ter ostalo sorodstvo

Umrli nam je v soboto, 30. januarja 1943, naša dobra žena, mama, stara mamá, tašča, sestra, teta, sestrična, svakinja itd., gospa

Avgusta Dostal roj. Lundrova

učiteljica

Izpolnili smo zadnje skromno željo blage pokojnice in jo spremili v ožjem krogu domačih in bližnjih sorodnikov danes ob desetih dopoldne od kapelice sv. Petra na Zalah k večnemu počitku na pokopališču pri Sv. Križu.

V Ljubljani, 1. februarja 1943.

RUDOLF, mož; SAMO in MARKO, sinova in ostalo sorodstvo

Bridka usoda nam je iztrgala iz svoje srede našo ljubljeno, nenačdomesljivo soprogo, sestro in teto, gospo

Jenko Ivano

roj. Sitar
posestnico

v nedeljo, 31. jan. 1943, po kratkem mučnem trpljenju, previdno s tolažili sv. vere. Pogreb blage in nepozabne pokojnice bo v torek, dne 2. februarja 1943, ob 3 pop. iz hiše žalosti, Vodnikova cesta 52, na pokopališču v Dravljah, kjer jo položimo v grobnico k večnemu počitku.

Ljubljana, 31. januarja 1943.

Globoko žalujoči Anton, soproga, in sorodstvo